

HISTORIA DO MUNDO CONTEMPORÁNEO

OPCIÓN 1

1.-Comentario de texto:

R Gueston analiza en 1823 a evolución experimentada pola industria do algodón, incidindo especialmente na organización fabril da produción e no aumento da capacidade productiva que tal organización supón.

“Resulta curioso como nos comezos da industria algodoeira tódalas operacións, dende o tratamento inicial da materia prima ata a saída como tecido, facíanse na casa do tecedor. Nun segundo período, coas melloras técnicas, a práctica era a de producir os fiados na fábrica e tecelos no domicilio. Hoxe, cando a industria ten acadado a madurez, tódalas operacións, que poñen en xogo medios moito máis complexos e amplos, desenvólvense nun só edificio (...). Nas fábricas movidas polo vapor, cárdase o algodón, bobínase, fiase e transfórmase en tecido, e abonda unha fábrica soa para producir tanta cantidade de metros para a que antes se precisaba a man de obra de toda a rexión.

2.-Cuestión teórica: A Primeira Internacional: as discrepancias entre marxistas e anarquistas.

3.-Cuestión teórica: O Plano Marshall e a reconstrucción europea.

OPCION 2

1.-Comentario de texto:

O historiador René Rémond trata neste texto do “mundo comunista”, destacando o protagonismo e liderazgo da Unión Soviética.

“Pódese falar, sen medo a ser inexactos, de “mundo comunista”: trátase claramente dun universo á vez diferente do resto do mundo e que ten a súa unidade propia. Asocia pobos moi dispares polo seu pasado, cultura e orixes étnicas. É un dos dous bloques nos que se divide o mundo en 1947. Así pois, o comunismo parece á vez un principio de disociación a escala do globo entre os países que se adhiren a este sistema e os que o rexeitan, e un principio de unidade para todos aqueles que entran na comunidade dos pobos comunistas.

O núcleo inicial é a Unión Soviética. A Unión Soviética avanza ata o corazón de Europa central, establecéndose gradualmente democracias populares dentro dunha zona delimitada xeograficamente e dunha soa peza: todos estes países son contiguos. Esta multiplicación de estados socialistas é, para o mundo comunista, o grande feito histórico da Segunda Guerra Mundial. Oito estados novos axústanse ó modelo da Unión Soviética: Polonia, Checoslovaquia, Romanía, Bulgaria, Hungría, Iugoslavia, Albania e a República Democrática Alemana.

A partir de agora, a Unión Soviética, que ata daquela se atopaba soa, está flanqueada por outros oito países que se adhiren á mesma ideoloxía”.

2.-Cuestión teórica: Factores explicativos da expansión imperialista.

3.-Cuestión teórica: A diplomacia da paz e o apoxeo da seguridade colectiva na década de 1920.

Puntuación máxima: comentario de texto, 5 pts.; cuestión teórica, 2,5 pts.

HISTORIA DO MUNDO CONTEMPORÁNEO

Puntuación máxima: Comentario de texto, 5 puntos; Cuestión teórica, 2,5 puntos.

OPCION 1

1.-Comentario de texto:

“Este texto, publicado en 1832, destaca a importancia do ferrocarril, comparando a súa eficacia como medio de transporte con outros que o precederon:

“Antes da construción do ferrocarril de Liverpool a Manchester, había 22 dilixencias de liña regular e outras 7 de liñas ocasionais entre ámbalas cidades e transportaban 688 persoas diarias. O ferrocarril, dende o comezo, leva transportado 700.000 en 8 meses, cunha media diaria de 1.070 pasaxeiros. A tarifa da dilixencia era de 10 chelíns dentro e 5 fóra. O ferrocarril custa 5 dentro e 3,6 peniques fóra. O tempo que leva a viaxe en dilixencia é de 4 horas; o ferrocarril faino en hora e tres cuartos. As dilixencias abandonaron o traballo, agás unha que transporta paquetes. O correo vai no ferrocarril, cun aforro para o goberno de dous tercios do gasto. Os vagóns do tren son máis cómodos que a dilixencia. A viaxe é máis segura, barata e fácil. Unha grande cantidade do tráfico, que antes utilizaba a estrada, utiliza agora o ferrocarril (...). As locomotoras viaxan con facilidade despois do anoitecer. A tarifa do transporte de mercadorías é de 10 chelíns por tonelada; por canal adoita ser de 15 chelíns por tonelada. O tempo empregado no traxecto é de dúas horas; por canal é de 20 horas (...)”.

2.-Cuestión teórica: A dualidade de poderes durante o proceso revolucionario na Rusia de 1917.

3.-Cuestión teórica: Principais focos de tensión e conflitos bélicos durante a Guerra Fría.

OPCION 2

1.-Comentario de texto:

O conde Carlo Sforza analiza en 1931 algunhas das causas do auxe dos reximes dictatoriais e da crise das democracias:

“Non foi senón despois da guerra cando as dictaduras irromperon en Europa. Catro anos de guerra ensinaron ós supervivintes -ou alomenos a moitos deles- que a violencia era un deber, mesmo no campo moral; que a máis cega obediencia era unha virtude nacional, mesmo nas materias do espírito (...).

A dicir verdade, baixo a pomposa solemnidade da divinización do Estado non era difícil descubrir algunhas paixóns e egoismos (...). Estas paixóns son:

- a) A revancha ofensiva das autocracias coas democracias, baixo unha forma violenta que é o efecto dos hábitos da guerra.
- b) A loita incitada polos industriais e grandes terratenentes, aparentemente contra o perigo bolxevique, en realidade contra toda forma de movemento socialista (...).

Un certo desencanto a respecto das vellas institucións parlamentarias fixo o resto. Estivo máis ou menos de moda estes últimos anos (...) falar da democracia como dunha forma de goberno das máis vulgares e mediocres.

Case podería dicirse que esta excitación das paixóns nacionalistas entre as masas constitúe a característica común das dictaduras de posguerra”.

2.-Cuestión teórica: Factores explicativos do imperialismo.

3.-Cuestión teórica: A formación do bloque capitalista occidental: Doutrina Truman, Plano Marshall e OTAN.